

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
191

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4275. Περί παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ψηφίσματος ΚΗ' 47 καὶ περὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ Ψηφίσματος. 1
4276. Περί διατάξεων τινῶν, ἀφορῶσάν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν 2
4277. Περί συνταξιοδοτήσεως πῶν ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἐτέρων τινῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων 3
4278. Περί τῆς κτήσεως τοῦ δικαιώματος κυριότητος καὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτοῦ ἐπὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως 4
4279. Περί ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι ξένων στρατιωτικῶν νεκροταφείων 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4275

Περί παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ψηφίσματος ΚΗ' 47 καὶ περὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ Ψηφίσματος.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὁ χρόνος ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ψηφίσματος ΚΗ' 1947 ἀπερὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3879)1958 ἀπερὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων τῶν πόλεων διατάξεων, καθορισμοῦ τῆς συνδέσεως τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2364)1953 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1967.

Τὰ ἐκ τῆς προσόδου ταύτης ποσὰ διατίθενται διὰ πολιτοδαμικῶς σκοποῦς, κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων ἔργων, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Δήμου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Δ)ματος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημ. ἔργων καὶ Δικαιοσύνης, τροποποιηθῶσι καὶ συμπληρωθῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐξου-

σιοδοτικῶν διατάξεων, αἱ διατάξεις τῶν δυνάμει ἐξουσιοδοτήσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΚΗ)1947 ψηφίσματος ἀπερὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν, τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 2364)1953, τοῦ Ν. Δ. 3046)1954 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 3734)1957 ἐκδοθέντων Β. Δ)μάτων ὡς ταῦτα ἐκωδικοποιήθησαν διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 26)29 Ἀπριλίου 1955 (ΦΕΚ 105 τ. Α') μεταρρυθμισθέντος διὰ τοῦ Β. Δ. 11)23 Ὀκτωβρίου 1957 (ΦΕΚ 216 τ. Α').

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Λ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Δ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΔΗΠΡΑΝΤΗΣ, ΔΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Α. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4276

Περί διατάξεων τινῶν, ἀφορῶσάν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Διατάξεις νόμων, διὰ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἡ ἀπονομὴ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ εἰς τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Α1 Κλάδου ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοὺς συμπληροῦντας πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Κλάδῳ πλὴν τῆς 40ετίας, ἐξ ἧς

συμπεληρωμένην 20ετίαν εις τὸν 2ον ἢ 3ον βαθμὸν, καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος των.

2. Ἡ θητεία τῶν ἤδη ὑπ' οἰονδήποτε τύπον ὑπηρετούντων διεθυστῶν κλινικῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων, ἐφ' ὅσον οὔτοι κέκτηνται τίτλον τακτικῆς καθήγησης τοῦ ἢ ἐκτάκτου καθήγησης ἐκλεγέντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5343)1932 ἢ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ ἡ θητεία τῶν ἤδη ὑπ' οἰονδήποτε τύπον ὑπηρετούντων Διευθυντῶν Ἀκτινολογικῶν καὶ Μικροβιολογικῶν Ἐργαστηρίων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, παρατείνεται αὐτοδικαίως διὰ μίαν εἰσέτι 5ετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς της, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχη ἀντιθετος ἡτιολογημένη ἀπόφασις τοῦ οἰκείου Ἀδελφάτου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐκτιμῶντος ἡτιολογημένως ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, δύναται ὕπως τὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος βεβαιωθέντα ποσὰ ἐξ ὀφειλῶν πρὸς δῆμους καὶ κοινότητες τῶν ὑποχρέων ἐκ προσκυρωθεισῶν ἢ ρυμοτομηθεισῶν ἐκτάσεων, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως, ἀπαλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν προσουξήσεων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

4. Τμηματάρχαι Β' τάξεως Δήμων, τελούντες νῦν ὀψωδήποτε ἐν ἐνεργείᾳ ὄν ἠκυρώθη διὰ τυπικούς λόγους παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Α' τάξεως προαγωγή, καὶ οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προαχθῶσιν ἐκ νέου ἐλλείψει δεσπισθέντων μεταγενεστέρως τυπικῶν προσόντων, δύνανται νὰ προαχθῶσιν νῦν μόνον εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον βαθμὸν. Ἡ προαγωγή ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀκυρωθείσης προαγωγῆς, ἄνευ δικαιώματος ἀπολήψεως διαφορᾶς ἀποδοχῶν. Οὔτοι τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερόν τῶν ὁμοιοβάθμων των.

5. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ Νόμου 1726)51, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 3 τοῦ Νόμου 2262)53, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ μηχανικοὶ καὶ ὑπομηχανικοὶ τῶν Δήμων ἀκολουθοῦσιν ἐκάστοτε τὴν βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἀντιστοιχίαν τῶν ὁμοιοβάθμων των τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Σ.Π. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4277

(3)

Περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἰατρῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἐτέρων τινῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1962 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Ἐθικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

*Ἀρθρον 1.

Δικαίωμα συντάξεως.

1. Οἱ μόνιμοὶ ἰατροὶ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των, δικαιούνται συντάξεως ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, 2, 5, 8 καὶ 11 παρ. 1 τοῦ Ν. 3163)1955 (περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων) καὶ τῶν εἰς αὐτὰ παραπέμπουν διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1854)1951 (περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ὡς τροποποιηθεῖσαι καὶ συμπληρωθεῖσαι ἰσχύουν, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τοῖς ἐπομῆνοις.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «ἰατροὶ» περιλαμβάνεται ἅπαν τὸ προσωπικὸν τὸ ἀνήκον κατὰ τὸ ἀπὸ 17—18)2)1956 Β. Διάταγμα (περὶ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν μόνιμων ἰατρῶν τοῦ ΙΚΑ) ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, εἰς τὸ τακτικὸν ἐπιστημονικὸν ὑγειονομικὸν προσωπικὸν τοῦ ΙΚΑ, πλὴν ἐκεῖνου περὶ οὗ προνοεῖ ὁ Νόμος 3163)1955.

*Ἀρθρον 2.

Συντάξιμος Ὑπηρεσία.

1. Ὑπηρεσία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἡ παρασχεθεῖσα εἰς τὸ ΙΚΑ καὶ εἰς συγχωνευθέντας ἢ συγχωνευομένους εἰς τοῦτο Ὄργανισμὸς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ μόνιμου ἰατροῦ ἢ ὑπαλλήλου.

2. Ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία λογίζεται, αἰτήσῃ τοῦ ἰατροῦ, προσμετρουμένη εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπηρεσίαν α) ἢ διανυθεῖσα παρὰ τῷ ΙΚΑ ἢ παρὰ συγχωνευθέντι εἰς τοῦτο Ὄργανισμῷ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως οἰαδήποτε ὑπηρεσία ἐπὶ παγία ἀποζημιώσει, β) κατὰ περίπτωσιν παρασχεθεῖσα εἰς τὸ ΙΚΑ ὑπηρεσία, διὰ ἐπισκέψεων κατ' οἶκον τῶν ἀσθενῶν, παρ' ἰατρῶν γενικῆς ἰατρικῆς, παιδιολόγων καὶ παιδιᾶτρων, ἐφ' ὅσον οἱ ὅροι παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀντιστοιχοῦν πρὸς πλήρη ἀπασχόλησιν ἰατροῦ ἐν Ἰατρείῳ τοῦ ΙΚΑ.

3. Κατ' ἐξαιρέσεις εἰς τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετούντας παρὰ τῷ ΙΚΑ. ἰατροὺς, περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ)γμα δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶσι μέχρι 10 κατ' ἀνώτατον ὄριον ἔτη ἐν συνόλῳ ἐκ τοῦ πρὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ συγχωνευθέντα εἰς τοῦτο ὄργανισμὸν α) χρόνου ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. β) χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ γ) χρόνου ὑπηρεσίας ὡς ἐφέδρου εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, ὑπὸ τὸν ὅρον καταβολῆς διὰ πάσης τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐξαγορᾶς κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 3 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετούντων παρὰ τῷ ΙΚΑ. ἰατρῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐπιστημονικῶν διευθυντῶν, ἢ Ἐπιμελητῶν Θεραπευτηρίων τοῦ ΙΚΑ ὡς καὶ ἐπὶ ἰατρῶν ὑπηρετούντων εἰς συγχωνευομένους εἰς τὸ ΙΚΑ Ὄργανισμούς.

4. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπηρεσίας, περὶ

ης αί παρ. 2 και 3 του παρόντος άρθρου, δύναται ν' άσκήση ο Ιατρός μετά την συμπλήρωσιν πενταετούς εις το ΙΚΑ πραγματικῆς υπηρεσίας από τῆς μονιμοποίησώς του. Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ άνωτέρω προσμετρητέα ὑπηρεσία άναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος καί πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους πενταετούς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς μονίμου ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀπολύσεως λόγω καταργήσεως θέσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἀναγνώριστις συνταξίμου χρόνου.

1. Ἡ ἐξαγορά καί άναγνώριστις τῶν περὶ ὧν αἱ παραγρ. 2 καί 3 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος ὑπηρεσιῶν, γίνεται διὰ καταβολῆς εἰς τὸ ΙΚΑ εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς ἐξ ἑο) ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐξαγορᾶς ἢ άναγνωρίσεως καί ἐπὶ χρονικῶν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν ἐξαγοραζόμενον ἢ άναγνωρίζομενον χρόνον. Τῆ ποσὸν τῆς ἐξαγορᾶς δύναται νὰ ἐξοφληθῇ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὑποχρέου εἴτε ἐφ' ἄπαξ, εἴτε εἰς μηνιαίας δόσεις, ὧν ὁ ἄριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 120. Ἐπὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ιατροῦ αἱ ὀφειλόμενα ἐκάστοτε δόσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν ἠϋξημένων ἀποδοχῶν. Δι' ὅσους τῶν Ιατρῶν ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἢ άνωτέρω κράτησις θὰ ὑπολογίζηται ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, ἐφ' ὧν θέλει κανονισθῇ ἢ σύνταξις.

2. Εἰς περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τῆς εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς, παρακρατεῖται μηνιαίως ἐκ τῆς ἀπονεμηθησομένης συντάξεως ποσὸν τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὴν καταβληθεῖσαν εἰσφορὰν κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ιατροῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐξαγοραθέντος ἢ άναγνωρισθέντος χρόνου, τοῦ ποσοῦ ἐκάστης μηνιαίας δόσεως μὴ δυναμένου νὰ εἶναι κατωτέρου τοῦ 1)4 τῆς καταβαλλομένης συντάξεως.

3. Ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀποδιώσῃ πρὸ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς αἱ ὑπολειπόμενα μηνιαία δόσεις παρακρατοῦνται ἐκ τῆς συντάξεως τῶν προσώπων εἰς ἃ μεταβιβάζεται ἢ σύνταξις, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

4. Πρὸς άναγνώρισιν προϋπηρεσίας ὡς συνταξίμου δέον ὁ Ιατρός ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἔλιοντες τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ἰδρυμα αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἢ προκειμένου περὶ τῶν ἀποκτώντων τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν δὲν ὑποβάλλουν τὴν αἴτησιν ἀπὸ τῆς κτήσεως τούτου καί δὲν ἀρχίσουν καταβάλλοντες τὴν εἰσφορὰν ἐξαγορᾶς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς άναγνωριστικῆς ἀποφάσεως. Εἰς περίπτωσιν ἐξόδου τοῦ Ιατροῦ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ άρθρου 2 ὀριζομένης πενταετίας, ἢ οὕτως άναγνωρισθεῖσα ὑπηρεσία δὲν θὰ προσμετρηθῆται εἰς τὴν παρὰ τῷ Ἰδρύματι πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν τοῦ Ιατροῦ ἀποδιδομένου εἰς τὸν δικαιούχον ἀτάκως τῶν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως του καταβληθεῖσαν εἰσφορῶν πρὸς ἐξαγορὰν ταύτης.

Ἡ ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 παράγραφος 2 τοῦ Ν. 3163)1955 προβλεπόμενη προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς άναγνώρισιν προϋπηρεσίας ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων καί ὑπηρετῶν τοῦ ΙΚΑ ὡς καί τῶν ἡδῆ ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας τοιούτων παρατείνεται ἀφ' ἧς ἔληξε καί ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

5. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 3768) 1957 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀρίου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων, δὲν ἰσχύουν διὰ τὰς θήλεις μονίμου Ιατροῦς.

6. Ἐπὶ συνταξιοδοτήσεως Ιατροῦ λόγω παραιτήσεως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας προκειμένου περὶ ἀρρένων καί τοῦ 55ου προκειμένου περὶ θηλέων, ἢ καταβολῆς τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας προκειμένου περὶ ἀρρένων καί

τοῦ 60οῦ προκειμένου περὶ θηλέων, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συνταξιοδοτήσιν συνεχίξῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος τὴν άσκησιν κατ' οἰονδήποτε τρόπον τοῦ Ιατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

7. Ὁ χρόνος ἀδείας χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ εἰς Διοικητικούς ὑπαλλήλους αὐτοῦ ἢ Ιατροὺς ὑπηρετήσαντας παρ' αὐτῷ ὡς οἰονδήποτε σχέσιν, πρὸς άσκησιν βουλευτικῶν καθηκόντων, θεωρεῖται κατὰ παρέκκλισιν ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἀπονομῆς συντάξεων ὑπαλλήλων ΙΚΑ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ άρθρου 5 τοῦ Νόμου 3163)1955 λαμβανομένης κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτων τῆς εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 3.

Ἄρθρον 4.

Μόνιμος Ιατρός ἀπολύμενος λόγω σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος εἴτε λόγω ὀρίου ἡλικίας καί μὴ δικαιούμενος συντάξεως ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α. δικαιούται ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 4111)1960, ἀποκλειομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς καταβολῆς αὐτῷ ἀποδοχῶν τριμήνου.

Ἄρθρον 5.

Ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ συντάξεως.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. συνταξιοδοτήσιν τῶν Ιατρῶν βαρύνει τὸ ΙΚΑ. Εἰς ταύτην συμμετέχουν οἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. μόνιμοι Ιατροὶ τοῦ ΙΚΑ, δι' εἰσφορᾶς ἐκ 5,250) ὀ υπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν αἰτινες λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ συνταξίμου μισθοῦ.

Ἄρθρον 6.

Κάλυψις δαπανῶν ἀπονομῆς συντάξεως.

Εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα τὴν άναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς συνταξίμου ἢ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ τὴν άσκησιν τῶν κατὰ νόμον ἐνδίκων μέσων ἢ ἐπανεξετάσιν, ὡς καί ἡ προσφυγὴ πρὸς ἀναθεώρησιν ἂν δὲν προσαρτᾶται εἰς αὐτὴν γραμματίων τοῦ Ἰδρύματος βεβαιούσιν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ καταβολὴν ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἰατροὶ ὑπηρετήσαντες παρὰ τῷ Ἰδρύματι ὅποτεδήποτε ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ μονίμου ἢ τοῦ ἐπὶ συμβάσει θεραπευτοῦ ἢ ἐλεγκτοῦ καί ἀπομακρυνθέντες τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἀπομακρυνόμενοι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ ταύτης δι' οἰονδήποτε λόγον, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς ἀπολύσεως ἕνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος, δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν δεκαπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς δεκαετῆ πραγματικὴν παρὰ τῷ Ἰδρύματι ὡς αὐτὴν νοεῖται ἐν παρ. 2 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος καί πενταετῆ τοιαύτην ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένων, άναγνωρισθησομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 3.

Ἐσαύτως δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καί οἱ ὑπηρετούντες ἐπὶ συμβάσει θεραπευταὶ Ιατροὶ τοῦ Ι.Κ.Α., ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἢ θέλουσι συμπληρῶσαι παρ' αὐτῷ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰκοσαετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν.

2. Δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ οἰκαγένειαι τῶν ἀποδωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ Ιατρῶν—θεραπευτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶχον συμπληρῶσαι παρὰ τῷ Ἰδρύματι πλήρη δεκαετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν περιλαμβανομένης ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἔρου πραγματικὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου καί τῆς ὀπωσδήποτε παρασχεθείσης παρὰ τῷ τέως Ε.Λ.Κ.Α.Δ. ὑπηρεσίας ἀνεξαρτήτως τρόπου ἀμοιβῆς, καθὼς καί Ιατροὶ Ἀκτινολόγοι προσβληθέντες ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματικῆς καθήσεως τῆς Ἀ-

κτινοδερματίτιδος και καταστάντες ως εκ τῆς ἀσκήσεως τῆς εἰδικότητος ταύτης ἀνίκανοι πρὸς περαιτέρω ἀσκήσιν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον εἶχον συμπληρώσει παρά τῷ Ἰδρύματι τοῦλάχιστον πενταετῆ ὑπηρεσίαν ὑφ' οἰανδήποτε σχέσιν.

3. Δικαιούνται ὡσαύτως συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 3163)1955 και αἱ οἰκογένειαι τῶν ὑποστάντων ἀτύχημα ἐκ θιαίου συμβάντος ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῶν ἐντὸς τῶν ἰατρῶν τοῦ ΙΚΑ και ἀποβιωσάντων συνεπέια τοῦτου ἰατρῶν ἐφ' ὅσον εἶχον συμπληρώσει παρ' αὐτῷ ὑφ' οἰανδήποτε σχέσιν δεκαετῆ ὑπηρεσίαν.

4. Οἱ ἐκ τῶν παρὰ τῷ ΙΚΑ ὑπηρετούντων κατὰ παράτασιν τοῦ ὅριου ἡλικίας μονίμων ἢ ἐπὶ συμβάσει ἰατρῶν ἔχοντες συμπληρώσει κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ ὅριον ἡλικίας ὡς και οἱ ἐκ τῶν μονίμων ἐντὸς πενταετίας συμπληροῦντες τοῦτο και μὴ δικαιούμενοι συντάξεως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὀριζομένης χρονικῆς προϋποθέσεις, δικαιούνται συντάξεως παρὰ τοῦ ΙΚΑ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1846)51 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

5. Διὰ τὸν κανονισμόν τῶν συντάξεων περὶ ὧν αἱ προηγουμένοι παράγραφοι τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μηνιαῖος βασικὸς μισθός, ὃν λαμβάνουσι οἱ μόνιμοι θεραπευταὶ ἰατροὶ τοῦ ΙΚΑ, πλήρους ἀπασχολήσεως, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Ἡ σύνταξις ἀναπροσαρμύζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ τοῦ μόνιμου θεραπευτοῦ ἰατροῦ.

6. Ἐλεγκταὶ ἰατροὶ τοῦ ΙΚΑ ἐξελεθόντες ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἴτε λόγω καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ νομίμου ὅριου ἡλικίας, εἴτε λόγω θανάτου τῶν, ἀπὸ 31.12.57 μέχρι δημοσίεσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ., ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163)55, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος νόμου προβλεπόμενον χρόνον ὑπηρεσίας, εἴτε εἰς τὸ ΙΚΑ, εἴτε εἰς Ὄργανισμόν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως συγχωνευθέντα εἰς τοῦτο, τοῦ πρὸ τῆς ἐντάξεως αὐτῶν εἰς ἐλεγκτὰς χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὑφ' οἰανδήποτε νομικὴν σχέσιν παρασχεθείσης και ἀνεξαρτήτως χρόνου προσλήψεως τῶν, λογιζόμενου ὡς χρόνου ὑπηρεσίας τακτικῷ ὑπαλλήλῳ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ρηθέντος νόμου και καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς προϋποθέσεως τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου και ἀνεξαρτήτως τυχόν ἐξ οἰονδήποτε λόγον μεταβολῆς τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τῶν ὡς ἐλεγκτῶν.

7. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένης παρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου σύνταξις ἀρχεται καταβαλλομένη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκεῖνου, καθ' ὃν ὑπεβλήθη ἢ περὶ συνταξιοδοτήσεως αἰτήσις.

8. Προκειμένου περὶ ἰατρῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ὑπηρεσίας τῶν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1965, λόγω ὅριου ἡλικίας ἢ παθῆσεως, ἢ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος πρὸ τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ὑπηρεσία λογίζεται ὡς ὑπηρεσία μόνιμου ἰατροῦ, ὑφ' ἣν ἔκτασιν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς προϋποθέσεως τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

9. Αἱ ἀποφάσεις περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξιῶν προϋπηρεσιῶν τῶν ἐκ μετατάξεως ἐκ τῆς κατηγορίας τοῦ τακτικῷ προσωπικῷ τοῦ Ι.Κ.Α. προσερχομένων μονίμων ἰατρῶν - θεραπευτῶν, αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσίεσεως τοῦ παρόντος ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι.

Αἱ παράγρ. 1—3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος περὶ ἐξαγορᾶς τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ χρόνου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως και ἐν προκειμένῳ. Ἡ εἰσφορὰ ἐξαγορᾶς ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἐν παραγρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου μισθοῦ.

10. Μόνιμοι ἰατροὶ τοῦ Ι.Κ.Α. μεταταγέντες ἐκ τῆς τάξεως τοῦ τακτικῷ προσωπικῷ τοῦ Ι.Κ.Α., δύναται κατόπιιν αἰτήσεως τῶν ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ἐπαναμεταταγοῦν εἰς τὰς πρὸς τῆς μετατάξεως τῶν εἰς μόνιμους ἰατροὺς καταχομένους ὑπὸ τούτων ὀργανικῆς θέσεις ὑπαλλήλου τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως κενῶν τούτων εἰς συνιστωμένης διὰ τῆς περὶ ἐπαναμετατάξεως τῶν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος τοιαύτας.

Οἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἐπαναμετατασσόμενοι θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἀπωλέσαντες τὴν ιδιότητα τοῦ τακτικῷ ὑπαλλήλου τοῦ Ι.Κ.Α., καταβάλλουν δὲ διὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἰατρῶν τὰς διὰ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν ὀριζομένης εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 8.

Πρόσθετος Ἀσφάλισις.

1. Τὸ ΙΚΑ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὸ τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 3348)1955 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας προβλεπόμενης ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων και Ἀσφαλίσεων Ὑγειονομικῶν ἔργοδοτικῆς εἰσφορᾶς 3 ο) τῶν ἀποδοχῶν, διὰ τὴν παρ' αὐτῷ ἀσφάλισιν τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ἰατρῶν ὡς και τῆς εἰδικῆς ἐξ 1 ο) ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν εἰσφορᾶς, τῆς καταβαλλομένης λόγω μὴ ἐπικολλήσεως ἰατροσήμου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τούτων ἐκδιδομένων, διὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ΙΚΑ συνταγῶν.

2. Οἱ μόνιμοι ἰατροὶ τοῦ ΙΚΑ περὶ ὧν τὸ παρὼν Ν. Δ. δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἐπικ. Ἀσφαλίσεως Προσωπικῷ Ὄργανισμῷ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, τυχόν δὲ καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ ἐπιστρέφονται ἀτόκως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίεσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. 3163)1955 καταργεῖται.
2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Κανονισμοῦ Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΙΚΑ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς μόνιμους ἰατροὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νομ. Δ)τος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως και ἐπὶ τῶν παρὰ τῷ ΙΚΑ ὑπηρετούντων ἐμπίσθων δικηγόρων και μηχανικῶν.

Δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἀποβιωσάντων μέχρι τῆς δημοσίεσεως τοῦ παρόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐμπίσθων δικηγόρων και μηχανικῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπλήρωσαν ὑπερδεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ἰδρύματι.

2. Ἡ ὑφ' οἰανδήποτε νομικὴν σχέσιν διανυθεῖσα ὑπὸ τούτων μέχρι τῆς δημοσίεσεως τοῦ παρόντος ὑπηρεσία ἐν τῷ Ἰδρύματι λογίζεται ὡς ὑπηρεσία τακτικῷ μὲν ὑπαλλήλου ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 3163)1955, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς προϋποθέσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κατὰ δὲ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον αὐτῆς ὡς ὑπηρεσία ἐν τῷ ΙΚΑ ἐμπύπτουσα εἰς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. 3163)1955.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 3163)1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ Προσωπικῷ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν και ἐπὶ τοῦ τακτικῷ προσωπικῷ τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὡς και τοῦ αὐτοῦ προσωπικῷ τῶν Ν. Π. Δ. Δ. ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ ἠσφαλισμένου παρὰ τῷ Κλάδῳ Συντάξεων τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, πλην καθ' ὅσον ἄλλως ὀρίζεται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Οἱ Ὄργανισμοὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ὡς και τὰ Ν. Π. Δ. Δ. ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν πρὸς τὸ ΙΚΑ ἐργοδοτικῆς εἰσφο-

ρᾶς ἴσης πρὸς 9ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος τακτικοῦ προσωπικοῦ των.

3. Διὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος συνταξιοδοτήσιν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ΟΚΠ, ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων Ν.Π. Δ.Δ. ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοιν. Προνόιας, ἐπιβάλλεται εἰσφορὰ τοῦτου ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ ἴση πρὸς 6ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

4. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ καὶ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

5. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν περὶ ὧν αἱ παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 3163)1955 προϋπηρεσιῶν καταβάλλεται εἰς τὸ ΙΚΑ ὑπὸ τοῦ περὶ οὗ ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος προσωπικοῦ καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν ἀναγνωρισθῆναι χρόνον συντάξιμου ὑπηρεσίας, πρόσθετος εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ὑπὸ τῶν παραγρῶν 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνολικῶς ὀριζομένης ἐκάστοτε τοιαύτης καὶ τῆς εἰς τὸ ΙΚΑ βάσει τῆς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσης νομοθεσίας τοῦτου καταβληθείσης εἰσφορᾶς ἐργοδότη καὶ ἠσφαλισμένου διὰ τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸν κλάδον συντάξεων.

6. Οἱ ἐκ τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163) 1955 προσωπικοῦ ὡς καὶ οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξερχόμενοι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1965 καὶ πληροῦντες τὰς ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 4104)60 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων» ὀριζομένης προϋποθέσεως διατηροῦν τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων παροχῶν καὶ τῶν τοιούτων κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἐκάστοτε διατάξεις περὶ παροχῶν ἠσφαλισμένων τοῦ κλάδου συντάξεως τῆς νομοθεσίας τοῦ Ι.Κ.Α.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—3 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἰατρῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ παγία μηνιαία ἀποζημιώσεως καὶ ὑφ' οἰανδήποτε νομικὴν σχέσιν εἰς θέσεις προβλεπομένης ὑπὸ τῶν καταστατικῶν διατάξεων τῶν ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, μὴ ἀσφαλιζομένων δὲ διὰ τὸν Κλάδον συντάξεων παρ' αὐτοῖς, ἀφ' ἧς συνεπλήρωσαν πενταετὴ ὑπηρεσίαν παρὰ τοῖς ὀργανισμοῖς τούτοις καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰς τὸ ΙΚΑ εἰσφορᾶς ἐκ 15ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἅτινες λαμβάνονται ὑφ' ὧν διὰ τὴν ἐξέδυσιν τοῦ συντάξιμου μισθοῦ, βαρυνούσης κατὰ ποσοστὸν 9ο) ο τοὺς παρ' οἷς ὑπηρετοῦσιν οὔτοι ὀργανισμοὺς, κατὰ ποσοστὸν δὲ 6ο) ο τοὺς ἰατρούς.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προϋπηρεσίας, τῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἰατρῶν, τῆς παρασχεθείσης ἐπὶ παγία μηνιαία ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ ἀναφερομένους ὀργανισμοὺς ὡς καὶ τοῦ χρόνου περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καταβάλλεται εἰς τὸ ΙΚΑ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν εἰσφορὰ ἐξαγορᾶς ἐκ 15ο) ο ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

8. Αἱ συντάξεις τῶν τῶς ὑπαλλήλων τοῦ συγχωνευθέντος εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, αἱ ἀπονεμηθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, ἀναπροσαρμόζονται, ὑπολογιζόμεναι βάσει τοῦ ἀναγνωρισθέντος ὡς συντάξιμου, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὀριζομένων ποσοστῶν, ἐπὶ τοῦ ἰσχύ-

οντος ἐκάστοτε προκειμένου περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. μισθοῦ καὶ βαθμοῦ, ὃν ἐκάστος ἔφερε κατὰ τὴν ἐξέδον τοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑφ' ὃν ἐσυνταξιοδοτήθη.

9. Εἰς ὑπαλλήλους τοῦ τῶς Ταμείου Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν καὶ Μακαρονοτεχνιτῶν, ἔχοντας πραγματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον 15 ἐτῶν καὶ ὑπηρετήσαντας παρ' αὐτῷ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως, ἐξελεθόντας δὲ τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος λόγω προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀναπηρίας καὶ μὴ λαμβάνοντας σύνταξιν, ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, Μυλεργατῶν καὶ Μακαρονοτεχνιτῶν τοιαύτη ὑπόλογιζομένη, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ Ταμείῳ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 3163)1955 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας, ἐξομοιούμενον τοῦτου πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

2. Ὁ Ὄργανισμὸς Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν πρὸς τὸ ΙΚΑ ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς 9ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη, ἣτις δύνανται νὰ αὐξομοιοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ, δέον ὅπως ἀποδίδηται εἰς τὸ ΙΚΑ μετὰ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος εἰσφορᾶς τοῦ προσωπικοῦ ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν.

3. Ὁ παρὰ τῷ Δημοσίῳ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ἐκ μετατάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ ὀργανισμῷ λογίζεται αὐτοδικαίως ὡς χρόνος συντάξιμου πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἐχρησίμευσε διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ παρὰ τῷ Ἰδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διατελέσαντες Διοικηταὶ δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163)1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» ἐφαρμοζομένων καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς ἀπασχῶν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

Οὗτοι δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς συντάξιμον χρόνον ὑπηρεσίας ἅπαντα τὸν χρόνον πραγματικῆς τῶν ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3163)1955 ἀναφερομένης ὑπηρεσίας, καταβάλλοντες, διὰ τὸ σύνολον τοῦ χρόνου τῆς ἀναγνωριζομένης ὡς συντάξιμου ὑπηρεσίας τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 3163) καθοριζόμενας εἰσφορᾶς.

Τὸ δικαίωμα τοῦτου ἀσκεῖται δι' αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἡ παρεχόμενη εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας ἀποδισιάντων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Γενικῶν Διευθυντῶν τοῦ ΙΚΑ σύνταξις ἰσοῦται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ χήρα σύζυγος τῶν ἀνωτέρω εὐρίσκεται ἐν ζωῇ πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἧς ἐλάμβανον οὗτοι συντάξεως.

Ἄρθρον 14.

1. Ἀπὸ πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνῆς, οὐδεὶς δύνανται νὰ εἶναι ἠσφαλισμένος συγχρόνως εἰς πλείονας τοῦ ἐνδὸς Ὄργανισμοὺς Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας. Ὡς Ὄργανισμοὶ Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας νοποῦνται τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες, τὰ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου ὡς καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιῶν ἴσας τοῦλάχιστον εἰς ἑκτασιν καὶ ὕψος παροχῆς ἀσθενείας καὶ μητρότητας πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1846)51 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» προβλεπομένης τοιαύτας.

2. Είς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν χορηγούνται ὑπὸ τινος Ὄργανισμῶν Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας ἄπασαι αἱ ὡς ἄνω παροχαὶ ἀσθενείας καὶ μητρότητος δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ ἀσφαλισθῆ συμπληρωματικῶς καὶ εἰς τὸν ἕτερον Ὄργανισμὸν Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας εἰς ὃν οὗτος συγχρόνως ὑπάγεται.

3. Ἡ εἰς τὰ εἰδικὰ ἐκπαιδευτήρια ἀσκουμένη ἀγωγή ἐπὶ σκοπῶν ἄρσεως τῶν συνεπειῶν τῆς ἀναπηρίας (εἰδικὴ ἐκπαίδευσις) τῶν κωφολάλων τέκνων ἠσφαλισμένων παρὰ τῷ ΙΚΑ ἢ ἐτέρῳ ὀργανισμῶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἀποτελεῖ μέθοδον θεραπείας καὶ ὡς τοιαύτη ἐμπίπτει εἰς τὴν περιθάλψιν, τὴν ὅποιαν κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν οἱ ἀνωτέρω ὀργανισμοὶ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἠσφαλισμένους καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ καὶ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ρυθμίζονται πᾶν ζήτημα καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3163)1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» καὶ τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται εἰς τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Δ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΔΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4278

Περὶ τῆς κτήσεως τοῦ δικαιώματος κυριότητος καὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτοῦ ἐπὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ ἑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κτήσις δικαιώματος κυριότητος, ἐν ὄλῳ ἢ κατ' ἰδανικὰ μέρη, ἢ ἐτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, οἰασδήποτε κατηγορίας (λεωφορείου, φορτηγῶ γενικῶν ἢ εἰδικῶν κατηγοριῶν, ἐπιβατικῶ μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ) ἐπιτρέπεται μόνον εἰς πρόσωπα φυσικὰ ἢ νομικὰ

ἅτινα εἶναι ἐπαγγελματίαι αὐτοκινήτισται, γίνεται δὲ μόνον διὰ τῆς καταρτίσεως συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἐπιβαλλομένου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς συμβάσεως.

2. Ἡ μεταβίβασις κυριότητος αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως διὰ πράξεως ἐν ζωῇ εἰς πρόσωπον μὴ ἔχον τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινήτιστοῦ εἶναι ἔγκυρος μόνον ὡς πρὸς τὸ αὐτοκίνητον ὡς πράγμα καὶ οὐχὶ καὶ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα (ἄδεια) κυκλοφορίας αὐτοῦ ὡς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, τὸ ὅποιον ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως εἰς τοιοῦτον πρόσωπον ἀνακαλεῖται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς μεταβιβαστικῆς πράξεως. Ἡ μεταβίβασις ὅμως ποσοστοῦ ἐξ ἀδικαιρέτου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως πρὸς μὴ ἐπαγγελματίαν αὐτοκινήτιστὴν ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μεταβιβάσεως πρὸς σύστασιν προικὸς ὑπὲρ θυγατρὸς ἢ ἀδελφῆς ἢ πρὸς σύστασιν δωρεᾶς, ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου πρὸς κατιόντος ἢ ἀγῶμους ἀδελφάς, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ κληρονομικῶν μεταβιβάσεων εἴτε ἐκ διαθήκης εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων, καθ' ἃς τὸ αὐτοκίνητον μεταβιβάζεται ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας, οἱ πρὸς οὓς ἢ μεταβίβασις, προικολήπται καὶ δωροδόχοι ὡς καὶ ἐκ τῶν κληρονόμων ἢ σύζυγος ἢ ὁ σύζυγος, οἱ κατιόντες, οἱ ἀνιόντες καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ ἀποβιώσαντος, δικαιούνται νὰ διατηρήσωσι τὸ ἐπὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας δικαίωμα ὀριστικῶς καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἐπαγγελματίαι αὐτοκινήτισται, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκῶσιν ἕτερον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Οἱ λοιποὶ μὴ δικαιούμενοι πρὸς διατήρησιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ περιελθόντος εἰς αὐτοὺς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβιβάσουν τὸ αὐτοκίνητον μετὰ τῆς ἀδείας εἰς ἐπαγγελματίαν αὐτοκινήτιστὴν, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας ἢ τῆς συστάσεως τῆς προικὸς ἢ δωρεᾶς. Ἀπρόκτου παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἄδεια κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, ὡς δημοσίας χρήσεως, ἀνακαλεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν, ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων.

2. Ἄν ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀδείας ἀφορᾷ εἰς ἰδανικὰ μέρη αὐτοκινήτου, ἢ μεταβίβασις τῶν ἐπὶ τῆς ἀδείας δικαιωμάτων τούτων γίνεται κατὰ προτίμησιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, εἰς τοὺς λοιποὺς συνιδιοκτῆτας τοῦ ὅπερ ἀφορᾷ ἢ ἀδεια κυκλοφορίας αὐτοκινήτου, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ποσοστοῦ τῆς συνιδιοκτησίας ἐνὸς ἐκάστου, ἐπὶ τῇ προηγουμένη καταβολῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ ἡμίσεος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Ν. 2119)1952 καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς ὑπεραξίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις συμφωνιῶν, δι' ὃν συνομολογεῖται εἰκονικότης συμβολαίων ἀφορόντων εἰς τὴν κτήσιν ἢ μεταβίβασιν τῆς κυριότητος αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἢ ἄλλων ἐπὶ τούτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων. Αἱ τυχόν εἰς ἐκτέλεσιν τοιαύτων ἀκύρων συμφωνιῶν καταβληθεῖσαι ἐκατέρωθεν παροχαὶ δὲν ἀναζητοῦνται.

2. Πᾶσα ἀνταπόδειξις κατὰ τοῦ περιεχομένου τοιοῦτων συμβολαίων ἀφορώσα εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συμεληθέντων ἢ τὸ ἀντικείμενον ἢ οἰονδήποτε στοιχεῖον τῆς συμβάσεως εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐπὶ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀπαγορευσις ὡς καὶ αἱ συνέπειαι τῆς παραβάσεως αὐτῆς ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ συμβολαίων κτήσεως ἢ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ἄλλων ἐπ' αὐτῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ἅτινα καθηρτίσθησαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὰ τυχόν καταρτισθέντα καὶ δηλωθέντα κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ Νόμου 1725)1951 τοιαῦτα ἀντέγγραφα

ἀποβάλλουν πᾶσαν ἰσχὺν μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὸ αὐτοκίνητον δέον νὰ ἀναμεταβιβάσθῃ τύποις καὶ οὐσίᾳ εἰς τὸν ἀληθῆ κύριον αὐτοῦ ἢ εἰς ἕτερον ἐπαγγελματίαν αὐτοκίνητιστήν, μετὰ δὲ τὴν πάροδον αὐτῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐπίκλησις τῆς διὰ τῶν συμφωνιῶν τούτων συνομολογηθείσης εἰκονικότητος, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τούτων τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ὀριζομένων συνεπειῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις ἀντικατάστασις κυκλοφοροῦντος ἢ ἀποσυρομένου τῆς κυκλοφορίας φορτηγοῦ ἢ ἐπιβατικού αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς μόνον εἰς ἰδιοκτίητας ἐπαγγελματίας αὐτοκίνητιστάς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκίνητιστοῦ δύναται ν' ἀπακτηθῆ μόνον ὑπὸ τῶν Νομικῶν Προσώπων, ἅτινα λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον προσωπικῶν ἐταιρειῶν ἢ ὑπὸ συνεταιρισμῶν.

Οἱ ἐταῖροι τῶν νομικῶν τούτων προσώπων ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν συνεταιρισμῶν δέον ὅπως ἔχωσι πάντας τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκίνητιστοῦ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως περιερχομένων καθ' οἰονδήποτε τρόπον εἰς τὸ Κράτος ἢ εἰς τοὺς Κρατικούς Ὄργανισμοὺς ὡς καὶ εἰς μεταφορικὰς ἐπιχειρήσεις συνδεομένας διὰ συμβάσεις παραχωρήσεως μετὰ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 8.

1. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 1725)1951 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοκινήτων νομοθεσίας», τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Νόμου 2119 τοῦ ἔτους 1952 «περὶ τῶν διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν» ὡς καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4279

(4)

Περὶ ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι ξένων στρατιωτικῶν νεκροταφείων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπὲρ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάται τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 1357)49, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 1576)50, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3979)59 καὶ τροποιοῦνται διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται πρὸς ἰδρύσιν στρατιωτικῶν νεκροταφείων διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι πεσόντας ὑπηκόους καὶ ἄλλων, πλὴν τῶν ἐν αὐταῖς ξένων κρατῶν.

2. Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις δημοσίων ἐκτάσεων ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἰδιωτικῶν τοιούτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τίμημα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων καὶ προηγουμένην ἐκτίμησιν τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωπόνου ἢ δασικοῦ ὑπαλλήλου ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, κατὰβάλλεται δὲ εἰς τὸν ἀποδεχόμενον ταῦτα ἰδιοκτίητην κατόπιν ἐλέγχου τῶν τίτλων ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

3. Ἡ κατὰ χρῆσιν παραχώρησις τῶν περὶ ὧν αἱ ὡς ἀνω παράγραφοι 1 καὶ 2 ἀκινήτων γίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δι' ἧς καθορίζονται καὶ οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΣΤ. ΚΩΤΙΑΝΗΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή ετήσια συνδρομή της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δρχ.	400
2. » » Β'.....	»	250
3. » » Γ'.....	»	200
4. » » Δ'.....	»	400
5. » » Παράρτημα.....	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	500
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κ.λπ.».....	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.....	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2.00

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἕμιστον τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογουὶν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δρχ.	20.-
2. » » Β'.....	»	12,50
3. » » Γ'.....	»	10.-
4. » » Δ'.....	»	20.-
5. » » Παράρτημα.....	»	10.-
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	25.-
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λπ.».....	»	15.-
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	»	10.-
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.-

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἐφικτῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δρχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων.....	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939.....	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν.....	Δρχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν.....	Δρχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν.....	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων.....	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	500

Π. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων.....	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν νέῃ ἀρίσθῃ εἰς 5 ο).ο.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικῶν εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΘΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ